

1 noiembrie 2019 • **TOȚI SFINȚII**

LECTURA I

Am văzut o mulțime mare din toate națiunile, triburile, popoarele și limbile.

Citire din Apocalipsul sfântului apostol Ioan 7,2-4.9-14

Eu, Ioan, am văzut un alt înger ridicându-se de la răsăritul soarelui și având sigiliul Dumnezeului cel viu. El a strigat cu glas puternic către cei patru îngeri cărora le fusese dat să dăuneze pământului și mării, spunând: „Nu dăunați pământului, nici mării și nici copacilor, până când nu vom pune sigiliul pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru!” Și am auzit numărul celor care au fost însemnați cu sigiliul: o sută patruzeci și patru de mii de însemnați, din toate triburile fiilor lui Israel. După acestea, am văzut și, iată, o mulțime mare pe care nimeni nu putea să o numere, din toate neamurile, triburile, popoarele și limbile. Ei stăteau în picioare în fața tronului și în fața mielului, îmbrăcați cu haine albe și cu ramuri de palmier în mâini. Ei strigau cu glas puternic: „Mântuirea aparține Dumnezeului nostru, cel care șade pe tron, și mielului”. Și

toți îngerii stăteau în picioare în jurul tronului, al bătrânilor și al celor patru ființe, cădeau cu fața la pământ înaintea tronului și-l adorau pe Dumnezeu și spuneau: „Amin! Binecuvântarea, gloria, înțelepciunea, mulțumirea, cinstea, puterea și tăria să fie Dumnezeului nostru în vecii vecilor! Amin!” Unul dintre bătrâni a luat cuvântul și mi-a zis: „Cine sunt și de unde vin cei care sunt îmbrăcați cu haine albe?” I-am zis: „Domnul meu, tu știi”. Iar el mi-a spus: „Aceștia sunt cei care vin din strămtorarea cea mare. Ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele mielului”.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 23(24),1-2.3-4ab.5-6 (R.: cf. 6)

R.: Aceasta este generația celor care caută fața ta, Doamne.

Al Domnului este pământul și tot ce este pe el,
lumea și cei care locuiesc în ea.
Căci el l-a întemeiat pe mări
și l-a stabilit peste râuri. **R.**

Cine va urca pe muntele Domnului?
Cine se va ridica în locul său cel
sfânt?

Cel care are mâinile nepătate și ini-
ma curată,
cel care nu-și înalță sufletul spre
lucruri deșarte. **R.**

Acesta va primi binecuvântare de la
Domnul
și dreptate de la Dumnezeu, mântu-
itorul său.

Aceasta este generația celor care-l
caută pe el,
a celor care caută fața Dumnezeului
lui Iacob. **R.**

LECTURA A II-A

**Îl vom vedea pe Dumnezeu așa
cum este.**

*Citire din Scrisoarea întâi a sfântu-
lui apostol Ioan 3,1-3*

Iubiților, vedeți câtă iubire ne-a
dăruit Tatăl: să ne numim copii ai
lui Dumnezeu! Și suntem. De aceea,
lumea nu ne cunoaște, pentru că nu
l-a cunoscut pe el. Iubiților, acum
suntem copii ai lui Dumnezeu, dar
nu s-a arătat încă ce vom fi. Știm
că, atunci când se va arăta, vom fi
asemenea lui, pentru că îl vom vedea
așa cum este. Oricine are această
speranță în el devine curat, așa cum
el este curat.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Mt 11,28

(Aleluia) „Veniți la mine toți cei
osteniți și împovărați și eu vă voi da
odihnă”, spune Domnul! (Aleluia)

EVANGHELIA

**Bucurați-vă și tresătați de
veselie, căci răsplata voastră
mare este în ceruri!**

*Citire din Evanghelia Domnului
nostru Isus Cristos după sfântul
Matei 5,1-12a*

În acel timp, văzând mulțimile, Isus
s-a urcat pe munte și, după ce s-a
așezat, s-au apropiat de el discipo-
lii săi. Și, deschizându-și gura, îi
învăța zicând: „Fericiți cei săraci în
duh, pentru că a lor este împărăția
cerurilor! Fericiți cei care plâng,
pentru că ei vor fi mângâiați! Fericiți
cei blânzi, pentru că ei vor moșteni
pământul! Fericiți cei cărora le este
foame și sete de dreptate, pentru că
ei se vor sătura! Fericiți cei milos-
tivi, pentru că ei vor afla milostivire!
Fericiți cei curați la inimă, pentru că
ei îl vor vedea pe Dumnezeu! Fericiți
făcătorii de pace, pentru că ei vor
fi numiți fiii lui Dumnezeu! Fericiți
cei persecutați din cauza dreptății,
pentru că a lor este împărăția ce-
rurilor! Fericiți sunteți când vă vor
insulta, vă vor persecuta și, mințind,
vor spune împotriva voastră tot răul
din cauza mea. Bucurați-vă și tresă-
ltați de veselie, căci răsplata voastră
mare este în ceruri!”

Cuvântul Domnului

Ne-am adunat astăzi în cimitirul principal din Roma. Au venit aici toți cei pentru care acest cimitir are o valoare și o semnificație deosebite. Ne vorbește despre Morții care trăiesc în noi: în amintirea noastră, în iubirea noastră, în inimile noastre. Trebuie să proclamăm același lucru, cu tot atâtea simplitate și tărie așa cum o face Psalmul responsorial: „Al Domnului este pământul și tot ce este pe el” (Ps 24, 1). Dacă lumea, acest pământ și tot ceea ce conține, și dacă omul însuși nu îl au pe Domnul, dacă nu îi aparțin, dacă nu sunt creaturile sale... atunci sentimentul comuniunii cu cei morți, amintirea, iubirea noastră se frâng chiar acolo unde se nasc. [...] Am venit astăzi pentru a ne aduna în acest cimitir ca să dăm mărturie despre prezența lui Dumnezeu și suveranitatea lui asupra lumii create: pentru a da mărturie despre prezența sa mântuitoare în istoria omului. Suntem, așa cum spune psalmistul, generația care îl caută, care caută fața Dumnezeului lui Iacob (cf. Ps 24, 6). Suntem aici pentru a da mărturie despre misterul Mielului lui Dumnezeu în care avem mântuirea și viața veșnică. Iar Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu adevărat, a devenit om pentru a ne face să devenim părtași ai vieții lui Dumnezeu. Despre această părtășie ne vorbește apostolul Ioan în prima sa Scrisoare: „vedeți câtă iubire ne-a dăruit Tatăl: să ne numim copii ai lui Dumnezeu! și suntem”.

Această conștiință ne însoțește astăzi, când venim să ne rugăm la mormântul celor care ne sunt mereu dragi și pentru a celebra, în mijlocul acestor morminte, jertfa Trupului și Sângelui lui Cristos. Oferind-o ne gândim, împreună cu autorul Apocalipsului, la cei care „și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului” (Ap 7, 14). Venim aici cu credință. Credința ridică pietrele acestor morminte și ne permite să ne gândim la cei care au murit ca la niște persoane care, prin lucrarea lui Cristos, trăiesc în Dumnezeu. O facem cu speranța vieții veșnice pe care ne-a dăruit-o Cristos. „Oricine are această speranță în el devine curat, așa cum el este curat” (1In 3, 3). Creștinismul este un program plin de viață. În fața experienței zilnice a morții, la care umanitatea noastră participă, repetă fără încetare: „Cred în viața veșnică”. În această dimensiune de viață se găsește realizarea definitivă a omului în Dumnezeu însuși: „vom fi asemenea lui, pentru că îl vom vedea așa cum este” (1In 3, 2). De aceea suntem chemați astăzi în jurul lui Cristos, când a rostit predica sa pe munte. Evanghelia celor opt Fericiri atinge astăzi aceste două dimensiuni ale vieții, dintre care una aparține acestui pământ și este vremelnică, în timp ce cealaltă conține speranța vieții veșnice. Ascultând aceste cuvinte putem privi viața veșnică pornind de la

